

[Aksel Larsen.]

mindre i A-skat, end de ellers skulle. Det er klart, at er der tekniske problemer i denne forbindelse, kan de altid ordnes hen ad vejen og inden årets udgang, men det kan træde i kraft meget hurtigt, og det bliver en skattelettelse, som lønmodtagerne kan mærke med det samme. Det er, hvad vi vil tilråde, at man gør, og jeg håber, at regeringen vil huske det, når vi skal tale om, hvad der skal komme ud af denne debat.

Så er jeg jo klar over, at regeringen er ret velvillig over for arbejdsløse, over for syge og over for pensionister, og jeg vil håbe, den har noget at have sin velvilje i. Man har sagt, at den forbereder forslag, men ikke sagt noget om, hvilke forslag den forbereder. Forhåbentlig kommer de. Men dér vil jeg også gentage, hvad vi tidligere har sagt, at det er nødvendigt at sætte arbejdsløshedsunderstøttelsen op til mindst 90 pct. af det pågældende fags arbejds løn; vi ligger for langt nede dér. Så kan man jo overveje, om det er muligt at forhøje grænsen for det beløb, hvoraf der skal trækkes kildeskat; det er alt sammen noget, der kan overvejes.

Jeg er klar over, at nu vil regeringen sige, at hvis vi gjorde noget sådant, ville det ødelægge kasseoverskuddet, og dermed er Danmark ruineret. Hr. Haunstrup Clemmensen sagde på de konservatives vegne, at her kommer minsandten socialistisk folkeparti og foreslår lavere skatter, altså lavere indtægter til staten, og samtidig højere udgifter. Han påstår endda, at hr. Krog Hansens foreslog det i sin første tale. Jeg hørte hr. Krog Hansens tale, og jeg har senere gennemlæst den og ikke fundet et eneste forslag om øgede udgifter. Det betyder ikke, at vi aldrig nogen sinde vil foreslå øgede udgifter, det være sagt, men det er ikke sagt i dag i hvert fald, og det, vi i øjeblikket koncentrerer os om, er at få noget, som man for min skyld godt må kalde en nødløsning, men som i hvert fald vil hjælpe.

Når man taler så meget om nødvendigheden af et kasseoverskud, vil jeg også spørge: hvad skal det bruges til? Skal det bruges til at kule ned i Nationalbanken og ikke bruges til noget fornuftigt?

Vi havde i TV en bolighøring eller sådan noget i november måned, og dér tillod jeg mig at tilbyde regeringen, at hvis den ville putte de 1.500 mill. kr., den regnede med i

kasseoverskud, over i en boligfond, der skulle hjælpe på byggemodning og byggegrundpriser og fremme boligbyggeriet og gøre det billigere, skulle den ikke mere høre noget ondt fra os om den høje kildeskatteprocent. Boligministeren sagde dertil stammende, at det vidste han ikke rigtig, det måtte statsministeren hellere udtale sig om, og den ellers så veltalende statsminister holdt munden lukket og var så tavs, som man påstår, fiskene er. Ja men jeg har jo anledning til at erindre spørgsmålet her. Har regeringen tænkt over det? For hvis den vil det, kan vi også tale om det, men hvis regeringen ikke vil det, ja, så vil jeg virkelig foreslå, at det kasseoverskud bliver beskåret, og det vil blive beskåret, hvis man gennemfører sådanne skattelettelser, som såvel socialdemokratiets ordfører som jeg har talt for.

På den anden side tror jeg ikke, det kan ruinere. Når man nu ved, hvor stort kasseoverskuddet i virkeligheden bliver, og når man opnår, at produktionen kommer til at gå bedre, ja, så tror jeg, det vil få gavnlige, positive virkninger, hvortil kommer, at det naturligvis er en slags øjeblikkelig nødløsning. Samtidig bør man huske på, at der må gøres noget på længere sigt, og her henviser jeg igen til den buket af lovforslag og andre forslag, socialistisk folkeparti har fremsat, hvor vi viser, hvad der kan gøres på lidt længere sigt for at rette Danmarks økonomi op og sørge for den fornødne ekspansion og den fornødne velstandsforøgelse.

Dette burde regeringen overveje. Man burde få noget frem i forhandlingerne om vore forslag og så i øvrigt gøre sig klart, at ønsker man, at der skal blive ro i dette land — jeg vil ikke udtale mig for stærkt, man må ikke blive forskrækket — men ønsker man, der skal blive ro, må man gøre noget for at genskabe tilliden, for den er røkket.

Det er jo sådan, at arbejderne stemte for deres overenskomster i fjor, det gjorde de, men de havde forsømt én ting: de havde ikke fra regeringens side sikret sig garantier for, at der ikke blev foretaget noget, som forringede deres vilkår i overenskomstperioden. Jeg tror, fagorganisationerne burde lære af landbruget. Når landbruget ligger i overenskomstforhandlinger, går det, før der overhovedet bliver forhandlet ordentligt, til regeringen og siger: hvor mange penge får